

Igazi biztonság

Részei vagyunk a mindenségnek, ezért lecsapódik ránk mindaz, ami a világban van. A környezet tudatos és sokszor akaratlan szennyezése veszélyezteti élelmiszereinket, vizeinket, levegőnket, s ezáltal fizikai létünket is. A szellemi, lelki szennyezésről

‘gondoskodik’ a média, a reklámdömping. Jobb szándékunk ellenére hat ránk, értékeinket igyekszik

viszonylagossá tenni, hogy még több kérdőjel támadjon a ma emberében, bennünk. A „Csakugyan azt mondta az Isten...?” kérdése régi és új, édeni és mai, a forrása viszont ugyanaz a „kezdetben” óta. Nem direkt engedetlenségre csábít,

csak elbizonytalanít, a globalizáció köntösébe bújtatva, sokszor „világosság angyalának” öltözve.

A környező világ hatásaival szemben érdemes az igéből is tájékozódni a teremtettség dolgai felől. Pál apostol segíthet ebben, amikor leírja Jézus Krisztusról, hogy „Ő a láthatatlan Isten képe, az elsőszülött minden teremtmény közül. Mert benne teremtetett minden a mennyen és a földön, a láthatók és láthatatlanok, akár trónusok, akár uralmak, akár fejedelemségek, akár hatalmasságok: minden általa és reá nézve teremtetett... Mert tetszett az egész teljességnek, hogy benne lakjék...” (Kol 1, 15-16., 19 vö. 2, 9-10 és Jn 1, 16). Őbenne van a teljesség, a teljes ismeret, az egész áttekintése, a

mindenség feletti uralom, birtokában van az egész világ, a hatalmak, a fegyverek, a terrorizmus, a gazdaság, saját sorsunk, egészségünk-betegségünk, gondjaink (sokaknál ma már a mindennapiért), idősödő szüleink, gyermekeink, unokáink, munkánk, üzleti vállalkozásunk, előmenetelünk, jövedelmünk, ezért van a legjobb helyen az Ő kezében.

Életünk, jövőnk attól függ, hogy

hitünkkel belekapaszkodunk-e a csodálatos igei látásmódba, amely nemcsak a látható, fizikai világot érzékeli, hanem a láthatatlant is számításba veszi, mivel ismeri azt. Így a miénk az ígéret, hogy „... *sem halál, sem élet sem angyalok, sem fejedelmek, sem jelenvalók, sem eljövendők, sem hatalmak, sem magasság, sem*

mélység, sem semmiféle más teremtmény nem választhat el minket az Isten szeretetétől, amely megjelent Jézus Krisztusban, a mi Urunkban.” (Rm 8, 38-39.). Nincs alternatívája ennek a gondolkodásnak, hiszen hívó, megváltott emberként ugyan „kihez mehetnénk?” Ezért fontosak a napi igék, az egyéni és közösségi ima (az imahetet is beleértve), az ige tanulmányozása és az élet kérdéseivel való összevetése, mint ami feleletet ad az életkérdéseken túl még a „csakugyan?” kételkedést sugalló kérdésekre is. Így válik életünk egyre inkább Jézus Krisztusra, a kősziklára épített biztos alapú hajlékká, a Szentlélek templomává.

Virág lennék!

Álmaimban virág szeretnék lenni.

Színesen pompázó szép virág,

Mit az emberek csodálnak,

Mert ontja illatát e világnak.

Lehetnék akár piros rózsaszál

Mi által az ember Istenre talál,

S hirdeti a kereszti tanát,

Hogy a kegyelem valóság!

Lehetnék akár törékeny hóvirág

Mely bemutatja az életet magát.

Tél után rögzös földből előbújva

Rámutat, hogy van élet újra.

De mindegy milyen virág lennék,

Csak ápoljon és gondozzon a kertész

Sok örömet leljen bennem:

Mert amiért lettem azt betöltöttem!

Kiss Frigyes

Gyülekezeti életképek

VISSZAEMLEKEZÉS

*60 év után elköszönünk a József utcai
Baptista Gyülekezettől.*

Kedves Testvérek, kedves olvasó!

Hatvan év után nem könnyű a változtatás... Nem is a változtatási kényszer miatt tesszük, hanem a feleségem egészségi állapota teszi szükségessé.

Nagyon nagy szeretettel gondolunk vissza azokra a kezdő napokra, hónapokra, évekre, mikor fiatakként szeretettel fogadtak testvéreink bennünket. Nekem egyetlen rokonom volt Rákospalotán (nem hívók). A József utcai gyülekezetben egyetlen ismerősöm sem volt, viszont hallottam a gyülekezet jó híréről, így kerültem ide. Valóban lelki testvérekre találtam. Lett apám, anyám és sok lelki testvérem. A beilleszkedés nem volt nehéz, mert legtöbbször vidékről kerültünk a gyülekezetbe, közel azonos gyülekezeti háttérrel és azonos lelkülettel.

Akkor a gyülekezet létszáma nagyon kevés volt. A szolgálatokba hamar beavatott Bányai Ferenc lelkipásztor testvér és a vezetőség. Az ifjúságot igyekeztünk összetartani. A nagyterem mögött lévő kisterem alkalmas volt arra, hogy ott órákat vidám énekléssel töltsünk, ez igazán jól összekovácsolt bennünket. Legtöbbszörnek albérleti szállása volt, ezért nem is nagyon igyekeztünk haza. A gyülekezet mindannyiunk számára egy biztos otthon volt. Szerettük a gyülekezetet, szerettek a testvérek is bennünket. Résztvettem a közös feladatokban, szolgálatokban, vállaltam a munkát. Nagyon jól beépültem a gyülekezetbe, míg 1951 januárjában bevonultam katonának, mely 1952 őszéig huszonöt hónapi távollétet jelentett. Leszerelésem után már úgy kezdtem a gyülekezeti munkát, mint nő ember. A katonaság negyedik félévében eljegyeztem Pető Elzát, aki szintén a József utcai gyülekezet tagja volt. Még abban az évben, 1954. október 30-án házasságot kötöttünk. Leányunk, Elza 1955-ben megszületett, így már családdá alakultunk.

Az 1956-os események az amúgy is kislétszámú gyülekezetet megtizedelték. Többen családotól disszidáltak, legtöbbször vezetőségi tagok voltak. Életét vesztette a harcok idején Várhalmi Tihamér testvér, aki vezetőségi tag volt. Egy nagyon rövid politikai fellazulást érzékelve Bányai Ferenc testvér engedélyt kért a VIII. kerületi tanácstól, hogy a (kriptá kápolnára) ablakot nyisson, mivel szívfájdalma volt, és sokszor elmondta, hogy a lelkipásztor társak azt mondták, mikor elvállalta a József utcai gyülekezet pásztorlását, hogy kriptába megy! Akkor elhatározta, hogy ha Isten segíti, ablakot nyitattat a kápolnára. Ezt megadta neki Isten, és szolgálatának ez volt a koronája. Ő 1958-ban nyugállományba vonult. 1957-ben vezetőségi tag lettem, (Bányai testvér ifjú Timóteusnak nevezett) és a vezetőség javaslatára a gyülekezet is jóváhagyott és elfogadott. A tisztségnek megfelelően igyekezett is munkával

ellátni Bányai testvér. Foglalkoztam az ifjúsággal, gyermekekkel a bibliakörben. Kántor András testvér volt a főtanító, mellette kezdtem. Nagyon szerette a gyerekeket és tudott is a nyelvükön beszélni, jó humorú és vidám testvér volt. Sokat tanultam tőle az alatt a néhány év alatt, amíg együtt dolgoztunk.

Bányai Testvért Oláh Lajos lelkipásztor testvér váltotta fel, ő sem kímélt, adott feladatokat. Az 1950-es években csatlakozott hozzánk a budakeszi gyülekezet, itt is várt rám szolgálat. Oláh Testvér szolgálatának kezdetével fejlődésnek indult a gyülekezet. Mondhatjuk, hogy a fejlődéshez megfelelő békés időszak volt. Közben gyarapodott a családuk: 1961-ben megszületett fiúgyermekünk, Gyula. Ameddig Oláh Testvér a József utcában szolgált, építkezett is a gyülekezet. A kisterem padozatának felújítása és a kápolna parkettázása az ő szolgálati idejére esik.

Őt követte Gerő Sándor lelkipásztor testvér, akinek a szolgálata alatt folytatódott a növekedés a gyülekezetben. Az ő szolgálati időszakára esett a kápolna teljes felújítása 1976-ban. Őt követte Dobner Béla lelkipásztor testvér, akivel hosszú időszakon át munkálkodtunk a gyülekezet növekedésén. Az ő idejében készült az orgona. Ebben az időben volt a gyülekezet a legnagyobb létszámú. Őt követte Hegyi András lelkipásztor testvér. Ezt az időszakot a gyülekezet egybetartása, másrészt az új gyülekezeti hely keresése merítette ki, ami még Újvári Ferenc lelkipásztor testvér szolgálati idejének kezdetére is átnyúlt. Végül a gyülekezet a József utca 12-ben maradt.

Az épületrész teljes felújításával véget ért egy hosszú, meddő időszak. Adja Isten, hogy a gyülekezet éljen a lehetőséggel és a megújult templomban, megújult szívvel, odaszánt étellel folyjon a lelki munka a Szentlélek vezetése alatt! Istennek áldása legyen a gyülekezet minden tagján, szaporodjon és növekedjen Lélekben és létszámban! Ezt kérjük Istentől imáinkban is, amikor gondolunk Rátok.

*Testvéri szeretettel: Magyar Gyula és
Magyarné Pető Elza*

S Z A B A D U L Á S

Mikor megpihenni

Hozzád érkezem

és nehéz terhemet

Eléd leteszem,

minden békétlenség

lelkemben elül,

és nagy-nagy csendesség

árad itt,-belül.

Te veszed át tőlem

gondom, bánatom,

én már szabad lettem.

Rád hagyatkozom.

Gajárszky Magdolna

Megnyitó alkalmak – Ünnepség

Mikor kezdődött az új imaházunknak való örülés ünnepe?

Nem szombat délután 2011.02.12-án 16 órakor, amikor bevonultunk a hivatalos megnyitó alkalomra. Akkor mikor is?

Nekem egy szerdai este, még decemberben... Vacsorát vittem férjemnek és Nyári Tamásnak, akik épp a nagyteremben szerelték a vezetékeket. Akkor láttam először állványok nélkül a kifestett termet. Körülnéztem az alagsorban is, az új konyhában, az elválasztható alagsori teremben, és a látvány katartikus élményt nyújtott számomra. A szívem megtelt valami olyan kitörő örömmel, ami aznap este órákig tartó extra lelkesedéssel töltött el. Később átmentem a Salétrom utcába, énekórára. Ez a töltés erőt adott azokhoz az énekórákhoz is, amit a januári hidegek miatt nagykabátban, párát lehelve éneklés közben töltöttünk, és készültünk az ünnepi alkalmakra.

Majd óévkor a gyülekezet nagy része együttesen meglepetésként a már majdnem kész imaházat. Nekik talán akkor...

Gondolom, akkor a többieket is hasonló érzelmi hullámok érinthették. A fejekben, a szívekben megindultak a gondolatok.

Milyen új lehetőségeket kínálhat gyülekezetünk számára a szép ingatlan?

- Gyerekek korrepetálása hétköznapi délutánonként, egyetemista ebédek vasárnaponként, stb.
- A régi programok komfortosabb bonyolítása – ifjúságunk egészséges, esztétikus környezetben töltheti a péntek esti órákat.
- A szekrények, tároló helyek megújulása több helyet biztosítanak, és szépen illeszkednek a terem hangulatához.
- A projektor, a kivetítők, az internetes on-line kapcsolat új távlatokat nyithat a kifelé irányuló kommunikációban.

Az imaház teljes elkészülte még heteket váratott magára, de türelmesen vártuk a befejezést, mert az előzetes látvány nagyon felbízott minket, szívünk már örült, készült az ünnepre. Majd jött a „nagytakarítás”, ami egy egész hétig kitartott. Nap, mint nap jöttek a testvérek. Lelkesen porszívóztak, súroltak, pucoltak, székeket cipeltek. Az, hogy nagyon sokan kivehették részüket ezekből a záró munkálatokból, nagyon lelkesítő volt mindenki számára! A szívekben ekkor beléptünk az ünnepi előszobába.

Péntek este gyönyörű virágcsokrokat kötöttek a nőtestvérek, ami az ünnepi alkalomra a termet díszítette. Az otthonokban a háziasszonyok izzították sütőiket, annyi finomságot készítettek, hogy az imaházi új konyha pultjai roskadásig megteltek. Az új, modern konyhában szorgos kezek tálták a süteményeket. Mindenki jóllakhatott, és még maradt is. Az öröm és a lelkesedés mindenkit átjárt! *Eljött a nagy nap, a hivatalos megnyitó napja.* Mindenki izgalommal jött a gyönyörűen feldíszített, tiszta imaházba. A zenészek hangoltak, az énekkar próbált, a vendégek

gyülekeztek. Kezdetét vette az ünneplés!

Soli deo gloria! Egyedül Istené a dicsőség!

Nagyon sok vendégünk volt mindhárom alkalommal. Sok régi arcot felismerhettünk, akik valaha ide jártak a József utcába. De voltak újak is! Sokan hívták el barátait, kollégáikat, iskolatársaikat, szomszédjaikat! *Sokakkal akartunk osztozni örömünkben! Mészáros Kornél, egyházunk titkára, a következő gondolatokat közvetítette számunkra: a legfontosabb, hogy Isten jelen legyen közöttünk! Halljuk meg az Úr hangját! Járjuk be újra, gondolatban az új*

templomot! Gondoljuk végig: mi lesz az új funkciója?

Gyülekezetünknek mi lesz az új célja és kik felé kell fordulnunk a jövőben?

Az ézsaiási igeversek (Ézsaiás 12:4-6) a következőkre biztatnak bennünket:

“És így szóltok ama napon: Adjatok hálát az Úrnak, magasztaljátok az Ő nevét, hirdessétek a népek közt nagyságos dolgait, mondjátok, hogy nagy az Ő neve! Mondjátok éneket az Úrnak, mert nagy dolgot cselekedett; adjatok tudtára ezt az egész földnek! Kiáltás és örvendő, Sionnak lakosa, mert nagy közötted Izráelnek Szentje!”

Azt kívánom gyülekezetünknek, hogy örömünk tartós maradjon, mutasson túl az ünnepeken!

Terveinket tudjuk megvalósítani Isten segítségével és vezetésével!

Bögösné Nagy Edit

Megnyitó

2011. február 13-án családi hangulatban, ünnepi istentisztelet keretében nyitotta meg kapuit hivatalosan is a József utcai Baptista Gyülekezet imaháza. Az új épület kényelmes padjai megteltek a gyülekezet tagjaival, és az ide látogató vendégekkel.

A délelőtt a rég megszokott rendben kezdődött, imaórával, majd a programot színesítette a gyermekek és a

furulyazenekar szolgálata, valamint versek és biztonságtételek hangoztak el. A délutáni alkalmon az ígét Hegyi András lelkipásztor testvérünk hirdette, s időközönként felcsendültek az énekkar hangjai az ez alkalomra összeállt zenekar kíséretével. Végül a napot egy bőséges szeretetvendégség zárta le. Az itt megjelent vendégeket megkérdezve arról, hogy mit gondolnak az új imaházról, sokan azt felelték, hogy a fehér falak és az énekkar megvilágítása barátságosabbá teszi a gyülezeti termet, és az új padokat nagyon kényelmesnek találták. Még említették ezeken kívül a szép udvari burkolatot, az alagsori kisterem felújítását is, és a korszerű konyhát, valamint a mobilfalak ötletességét.

Adja meg nekünk az Úr, hogy az új imaház adottságait, melyet tőle kaptunk, a lehető legjobban használjuk ki, és az Ő dicsőségére szolgáljunk benne, nem csak a gyülekezeten belül, hanem a világ felé megnyílván is!

D. M.

P r ó b a

Múlt év őszén Isten újra próbára tett "hogyan meglássa mi van a szívemben".

Romba dőlt a hitem, összetört az istenképem, jövőképem. Végtelenül üresnek, csalódottnak és becsapottnak éreztem magam. Legjobban az ima erejében csalódtam. Mikor újra babát vártunk sokan örültek velünk. Ismerősök és alig ismerősök mondták, üzenték hogy imádkoznak értünk. Ha az én hitem gyenge, hát az ő hitükre nézve biztosan megáld az Isten - gondoltam, hittem. És mégsem... Már nem láttam értelmét a könyörgésnek. Nagy úr tátongott bennem és mélységes félelmet éreztem. Félttem Istentől!

Szilveszterkor a kis színes cédulára egy új munkahelyet írtam imakérésként, mert akkor már hónapok óta hajszoltam egy új állást. Alig telt el két hét és kicsit sem szokványos módon új állást találtam. A módszer egyértelműen Istenre vallott.

Nem tudom ki imádkozott értem januárban, de elkezdtem újra hinni az ima erejében. Újra tudok imádkozni! Lélegzek! Nagy megkönnyebbülés.

Köszönöm Istennek és köszönöm Neked, testvérem!

Fejér Laura

Vajon imádkozol-e értem?

Vajon imádkozol-e értem,
Mikor leszáll a csendes alkony,
S a kis szobádban egyedül vagy,
Hogy senki már ne zavarjon.

Én úgy szeretném, hogyha akkor
Áldást kérnél rám egy imában,
Mert én hiszek az alázatos,
Buzgó, őszinte szent imákban.

Amit másokért mond a lelkünk,
Amit más lelke visszaérez.
Én szeretném, ha imádkoznál
Úgy este későn, ha sötét lesz.

És fönt az Isten trónusánál
Ahol majd mindketten megállunk
Egy csodálatos, tiszta percben
Találkozná az imádságunk?

Kárász Izabella

2011 – a Család éve

Néhány sündisznó roppant fázik egy téli éjszakán. Összebújnak hát, hogy egymást melegítve védekezzenek a hideg ellen. De mennél jobban összebújnak, annál jobban érzik egymás tüskéit, annál jobban szúrnak. Próbálnak hát távolodni. Csakhogy akkor ismét dideregnek.

Valahogy így van ez az emberrel is. Ha eltávolodik társaitól, minden kihűl körülötte, rideg lesz az élete. Ha közelít hozzájuk, némely szúrás, esetleg akaratlan tüskét el kell viselnie. De még mindig jobb szeretteink tüskés kedvét eltűrni, mint belefagyni az egyedüllétbe. Elvégre nekünk is vannak tüskéink, amelyeket a hozzánk ragaszkodók kénytelenek eltűrni. S ha él bennünk megértés, szeretet, e tüskepárbaj sosem okoz veszélyes sérüléseket.

Kunitzer Szonja

REMÉNYSÉG

Megkértek arra, hogy a fenti imaóra vázlatát – főként a hivatkozott igehelyeket – tegyem hozzáférhetővé a gyülekezet számára. A megtisztelő felkérésnek az alábbiakkal teszek örömmel eleget, azzal a tanáccsal, hogy az Olvasó keresse ki ezeket az Igéket, meditáljon el rajtuk, hogy így áldást nyerjen Istenüktől.

A hitetlen ember reménység nélküli (Ef 2;12), míg a hívő ember hivatása az, hogy a reménység megtestesítője legyen egy reménytelen világban. A nem hívő ember önmagára és a körülötte levő körülményekre néz – másra nem is tud – azokat felnagyítva kivetíti a jövőbe és elcsügged, frusztrálttá, reménytelenné válik. Ez a hívő emberrel is előfordul, de az ő esetében ez nem szükségszerű, mert ő tud a láthatatlan dolgokra (is) nézni, és az ebből nyert reménnyel szembenézni az élet kihívásaival.

Három oldalról vizsgáljuk meg a hívő ember reménységét:

A keresztyén remény alapja

- 1.) Isten ígéreteinek megbízhatósága – Zsid 6;13-18
- 2.) Krisztus személye – 1 Tim 1;1
- 3.) Az elkészített Mennysorság – Kol 1;5, 1;27
- 4.) Krisztus megígért visszajövele – Tit 2;13

II. A keresztyén remény megszerzése

- 1.) A reménységet a törvény, Isten Igéje kelti fel az emberben – Zsid 7;19, Róma 15;4.
- 2.) Az Isten elhívása (Ef 1;18) bátorít fel az evangélium, Krisztus reménységet adó elfogadására.
- 3.) Aki befogadja Jézust, az **ujjászületik** élő reménységre – 1 Péter 1;3

III. A reménység hatása a hívő emberre

- 1.) A reménység **biztonságot, tartást** ad a hívő embernek – Zsid 6;19
- 2.) A reménység ösztönzi a hívőt a **tisztaságra, szentségre** – 1 Jn 3;3
- 3.) A reménység **örömet** ad – Róma 12;12
- 4.) A reménység **nem szégyenít meg** – Róma 5;5
- 5.) A reménység a **halál, a gyász erejét tompítja** – 1 Thessz 4;13
- 6.) Ugy **átváltoztatja a hívő ember életét**, hogy az a környezetében élőknek is feltűnik, őket kérdésfeltevésre sarkallja – 1 Péter 3;15

A hívő ember számára a reménytelenség elleni orvosság Isten közelébe kerülni, és az Ő szemszögéből (át)értékelni a reménytelenséget keltő gondolatokat, helyzetet – Zsolt 73;3-17.

Dr. Bukovszky Ákos

Innen-onnan

CSAK KÉT SZÓ

Adjatok most hálát az Úrnak szeretetéért, az emberekkel tett csodáiért, mert megittatta a szomjazókat, és jól tartotta az éhezőket. (Zsolt 107,8-9)

Pár nap volt még hátra a hónapból, utolsó forintjainkat számolgattuk, és arra a szomorú megállapításra ^{kell} jutnunk, hogy sehogy sem lesz elég a pénzünk a következő fizetésig. Az egyre hanyatló gazdasági helyzet, a világban végbemenő pusztulás és romlás, a kiszámíthatatlanság miatt évek óta minden hónapban meg, és át kell élnünk ezt a nyomasztó terhet és mindezt lehetőleg úgy, hogy a gyerekek ebből a gondból semmit, vagy csak keveset érezzenek. Sokszor annyira kétségbeejtőnek, komornak és könyörtelennek látszik a valóság, hogy nem segíthet már semmi más, csak az ima. Az égre néztem, és a Teremtő akaratára bíztam a sorsunk.

Másnap csengettek, néhány ezer forintot hozott a postás – egy régen megírt cikkemért kaptam az egyik laptól. Már nem is emlékeztem rá. Az összeg nem volt nagy, de éppen kihúztuk vele azokat a napokat. Nehéz volt visszatartanom a postás előtt azt a mélyről föltörni akaró zokogást, ami úgy feszített, úgy nyomta a lelkem, mint valami mázsás teher. Az udvarba érve a felhők fölé emeltem tekintetem és elszabadult könnyeim függönyén át csak annyit mondtam: Köszönöm, Istenem...

Urunk, köszönjük gondoskodó kegyelmedet!

Közreadta: B.V.

Semmiért se aggódjatok, hanem imádságban és könyörgésben mindenkor hálaadással tárjátok fel kéréseiteket Isten előtt. (Fíl 4,6)

Mikor kiléptem a karzatra és ránéztem a gyülekezetre, alig hittem a szememnek. Apukám ott ült az édesanyám mellett.

Anyám elkötelezett keresztyén volt, akinek sikerült saját magát és minket, négy gyermekét is minden vasárnap elvinni a templomba. Apu részt vett a karácsonyi, és néha a vasárnapi istentiszteleten. 15 éves voltam, sokszor könyörögtem apámnak, hogy jöjjön velünk a templomba, de mindig csalódnom kellett.

Ebéd után, mikor anyám mosogatott, megkérdeztem tőle, miért jött el apa aznap reggel a gyülekezethez. Kedves mosollyal

rám nézett: "Édesem, ez a válasz tizenhét évi imádságra." Tizenhét évi imádság! S én még azt hittem, apa csak pillanatnyi szeszélyből jött el. Apám hamarosan odaadó hívő ember lett, és Istent szolgálta földi életének hátralevő részében.

A kitartó imádságnak ez a bizonyágtétele fényként szolgált életemben. Nem felejtettem el a leckét, melyet anyámtól tanultam azon a vasárnapon mosogatás közben.

Közreadta: B.V.

A KÜLÖNBSÉG

Egy szent életű szerzetes egyszer arra kérte a jó Istent, hogy láthassa a mennyországot és a kárhozat helyét. Isten megengedte neki, és kísérőjéül Péter apostolt adta mellé. Beléptek egy nagy terembe, amelynek közepén a tűzön egy hatalmas fazékban nagyszerű étel gőzölgött. Az asztal körül ülő emberek valamennyien elgyötörtek és soványak voltak, látszott rajtuk, hogy rettenetesen ki vannak éhezve. Pedig tányér volt előttük, kezükben kanál – csak hogy a kanalak nyele annyira hosszú volt, hogy lehetetlenség volt velük enni. Amikor kijöttek a teremből, a szerzetes megkérdezte Péter apostoltól, hogy hol jártak. - Ez a kárhozat helye – válaszolta.

A másik terembe érve a szerzetes egy pillanatra meglepődött, mivel szinte ugyanaz a kép tárult elé, mint az előbb. A hatalmas fazekat itt is emberek ülték körül, ugyanúgy hosszú nyelű kanalakkal a kezükben. Ők azonban örömteliek, jól tápláltak voltak és elégedettek. A terem visszhangzott vidám beszélgetésüktől. És mi volt a leglényegesebb különbség? Az, hogy ők nem önmaguk igyekeztek enni, hanem egymás táplálására használták a kanalukat. Ez a hely a mennyország.

(Részlet Gyökössy Endre:

Szeretet a mi életünk c. könyvéből)

Gondolatok

- Az igazán nehéz helyzetben semmire sincs annyira szükségünk, mint egy szerető családra. *(Carolyn Hax)*
- Az alázatosságot és a türelmet csak közösségben lehet megtanulni. *(C. Bazileosz)*
- Az egészséges közösség a tagok szeretetén és egymás iránti figyelmén épül fel. *(Millard Dean Fuller)*
- Minden nehéz utat legyőz az akarat.

Gyülekezetünk betegei

Burceva Jevdokija	Maczkó Györgyné
Erdei Béláné	Mészáros Sándor
Gálffy Imre	Nagy Sándor és neje
Groska Erzsébet	Rumbold Gyula
Hetzke József	Sebők Györgyné
Husza Tiborné	Sípos Terézia
Huszi Dezső	Sós Gábor és neje
Kántor Andrásné	Szalay Mihályné
Kántor Imréné	Szebeni Gyula és neje
Kárpáti Tivadarné	Tóth Imréné
Kissné Boros Lídia	Vida Sándor és neje
Liptai Sándorné	Vodiczky Mária

Szeretettel kérjük a testvéreket, hogy a testi-lelki betegekért ne feledkezzenek el imádkozni! Jézus Krisztus, az orvosok Orvosa meghallgatja a hitből fakadó imákat. Betegeink címe, telefonszáma Újvári Ferenc lelkipásztornál és Husza Tiborné testvérnőnél megtalálható.

*Megtartja az Úr mindazokat,
akik Őt szeretik.
(Zsoltárok 145:20)*

Hirdetések

Varrónő kisebb javításokat - cipzár-cserét, szoknya, nadrág felhajtást - vállal.
Telefonszám: 06-20/886-0170

Baráti Missziós Centrum
Jánoshalma Kisszállási u. 7/a
77-401-782; 30-9531-737;
20-886-3978

Hitmélyítő Hét

2011. május 2-6.

Fő előadó: Dr. Szebeni Olivér
A hét hétfő déltől péntek délig tart,
költsége 16000Ft.
Május 1-ig várjuk a jelentkezéseket.

*

Lapzártánk minden hónap 15-e.

Szerkesztők

József Utcai Baptista Gyülekezet

cím: 1084 Budapest, VIII. József u. 12.

www.jozsefutca.hu

www.jubi.hu

„Folyóirat” rovatában is olvasható
újságunk!

Folyamatosan kerülnek fel az
igehirdetések is.

Rendszeres alkalmaink :

Gyermekbiblikör: vasárnap de. 9:00.

Imaóra: vasárnap de. 9:00.

Istentisztelet: vasárnap de. 10:00.

Istentisztelet: vasárnap du. 17:00.

Bibliaóra: szerda este 18:00.

Énekóra: szerda este 19:00.

Mindenkit szeretettel várunk!